

Republika Hrvatska
Trgovački sud u V.u
V., Braće Radić 2

Poslovni broj: 10 Povrv-151/2021-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu tog suda Denisu Krnjaku, u parničnom postupku tužitelja R. d.o.o., R., OIB:..., protiv tuženika G.-B. d.o.o., J., OIB:..., kojeg zastupa punomoćnica I. M., odvjetnica iz V., radi isplate iznosa od 30.000,00 kn, nakon glavne rasprave zaključene 20. rujna 2021. u prisutnosti punomoćnika tužitelja N. B., punomoćnice tuženika I. M. i direktorice tuženika H. B., 30. rujna 2021. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika M. D iz V., poslovnog broja Ovr-97/2021 od 20. travnja 2021., u kojem je naloženo tuženiku G.-B. d.o.o., J., OIB:..., da u roku od 8 dana plati tužitelju R.d.o.o., R., OIB:...,

iznos od 30.000,00 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom na iznos od 28.075,00 kn od 05. ožujka 2015. do isplate i na iznos od 1.925,00 kn od 03. travnja 2015. do isplate,

kao i da naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 250,00 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate.

II. Nalaže se tužitelju R. d.o.o., R., OIB:..., da u roku od 8 dana naknadi tuženiku G.-B. d.o.o., J., OIB:... parnični trošak u iznosu od 3.775,00 kn.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kao ovrhovoditelj podnio javnom bilježniku prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave povodom kojeg je 20. travnja 2021. doneseno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika M. D. iz V. pod poslovnim brojem Ovr-97/2021. Po prigovoru tuženika kao ovršenika sud je donio rješenje 06. svibnja 2021. poslovnog broja Povrv-151/2021-3 kojim je stavio izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute sve provedene ovršne radnje, a postupak je nastavljen pred sudom kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

2. Tužitelj kao vjerodostojnu ispravu na temelju koje je predložio donošenje rješenja o ovrsi kod javnog bilježnika naznačava izvadak iz poslovne knjige – dospjelost otvorenih stavaka od 31. prosinca 2020. (list 6 spisa), a iz koje isprave je vidljivo da glavnična tražbina tužitelja iznosi ukupno 30.000,00 kn. Ističe se da je navedena isprava podobna za ovrhu u smislu čl. 31. st. 1. i 2. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/12, 25/13, 94/14, 55/16, 73/17 i 131/20).

3. Tužitelj u tijeku parničnog postupka nije ni činjenično ni pravno determinirao svoj tužbeni zahtjev. Na ročištu koje je održano 20. rujna 2021. tužitelj je samo predložio da se u dokaznom postupku pročita isprava koju je dostavio u spis, a vezano za tuženikov prigovor zastare odluku je prepustio sudu.

4. Tuženik u prigovoru kojeg je izjavio protiv predmetnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika te i kasnije u podnesku od 01. rujna 2021. ističe prigovor zastare predmetnog potraživanja te se pri tom poziva primarno na članak 228., a podredno na članak 225. Zakona o obveznim odnosima. U konačnici tuženik predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva odnosno ukidanje predmetnog platnog naloga.

5. U dokaznom postupku pročitana je isprava koju je tužitelj dostavio u spis i to izvod iz poslovne knjige – dospjelost otvorenih stavaka od 31. prosinca 2020. (list 6 spisa). Druge dokaze sud nije provodio iz razloga što stranke nisu to niti predlagale.

6. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sve u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19 – dalje u tekstu: ZPP), sud zaključuje da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.

7. U dokaznom postupku sud je primarno primjenjivao odredbu čl. 492.a ZPP-a u kojoj je određeno da će sud u postupku pred trgovačkom sudovima, u pravilu, utvrditi odlučne činjenice na temelju isprava.

8. Tužitelj u ovom postupku dakle, traži isplatu iznosa od ukupno 30.000,00 kn zajedno sa zateznim kamatama koje na iznos od 28.075,00 kn teku od 05. ožujka 2015. pa do isplate i na iznos od 1.925,00 kn teku od 03. travnja 2015. pa do isplate.

Tužitelj u postupku osim prezentiranja knjigovodstvene isprave (dospjelost otvorenih stavaka od 31. prosinca 2020. – list 6 spisa) sudu nije prezentirao koja je osnova tražbine kao niti činjenice na temelju kojih postavlja svoj zahtjev.

9. Prema čl. 7. st. 1. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Prema čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Prema čl. 221a. ZPP-a ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Imajući u vidu procesna načela iz citiranih odredbi ZPP-a razvidno je da je svaka stranka dužna dokazati podobnim dokaznim sredstvima postojanje činjenica na temelju kojih postavlja svoj zahtjev. U ovom parničnom postupku tužitelj nije predložio niti jedan drugi dokaz osim ranije spomenute knjigovodstvene isprave pa sud zaključuje da u postupku nije dokazano postojanje činjenica koje ističe tužitelj. Apostrofira se da izvod iz poslovnih knjiga je u svojoj biti jednostrani akt i predstavlja knjigovodstvenu ispravu tužitelja iz čl. 8. st. 1. Zakona o računovodstvu (Narodne novine, broj 78/15, 134/15, 120/16, 116/18, 42/20 i 47/20) te se takva isprava ne smatra javnom ispravom u smislu čl. 230. st. 1. ZPP-a pa da bi njome bila dokazana istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje. Stoga izvod iz poslovne knjige sam za sebe ne može predstavljati dovoljan dokaz osnove i visine tražbine tužitelja. Kako je teret dokazivanja osnove i visine tužbenog zahtjeva na tužitelju sud primjenom pravila o teretu dokazivanja zaključuje da tužitelj nije dokazao osnovu i visinu predmetne tražbine.

10. Isto tako valja istaknuti da je tuženik u ovom postupku istaknuo prigovor zastare kojeg sud cijeni osnovanim. Prema čl. 214. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje u tekstu ZOO) zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze, a prema st. 2. zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze. Nadalje, za odluku o tuženikovom prigovoru zastare relevantne su odredbe čl. 228. st. 1. ZOO-a, u kojoj je određeno da međusobne tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga, odnosno ugovora koje sklope trgovac i osoba javnog prava o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za 3 godine, i čl. 225. ZOO-a u kojoj je određeno da tražbine zastarijevaju za 5 godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare. Iz spisa javnog bilježnika M. D. poslovnog broja Ovr-97/2021 vidljivo je da je predmetni prijedlog za ovrhu (tužba) tužitelj podnio preporučenom poštom 1. travnja 2021. Iz izvataka iz poslovne knjige tužitelja (list 6 spisa) vidljivo je da je tužitelj kao datum dospijeca novčanih obveza naznačio 04. ožujka 2015. (za iznos od 28.075,00 kn) odnosno 02. travnja 2015. (za iznos od 1.925,00 kn). Imajući u vidu navedene datume dospijeca razvidnim proizlazi da su do dana 01. travnja 2021., kao dana pokretanja ovog parničnog postupka, protekli i trogodišnji zastarni rok iz čl. 228. st. 1. ZOO-a i petogodišnji zastarni rok iz čl. 225. ZOO-a. Ističe se da sud u obrazloženju navodi oba zastarna roka iz razloga što tužitelj u postupku nije pojasnio osnovu svoje tražbine pa sud ne može sa sigurnošću tvrditi da primarno treba primijeniti trogodišnji zastarni rok iz čl. 228. st. 1. ZOO-a odnosno sud ne može sa sigurnošću utvrditi da je u konkretnom slučaju riječ o tražbini iz trgovačkih ugovora o prometu roba i usluga. No kako je protekao i opći zastarni rok iz čl. 225. ZOO-a tuženikov prigovor zastare je

svakako osnovan te je stoga prestalo tužiteljevo pravo zahtijevati ispunjenje obveze u smislu čl. 214. st. 1. ZOO-a.

11. Slijedom navedene argumentacije sud tužbeni zahtjev tužitelja cijeni u cijelosti neosnovanim te je sud u točki I. izreke presude u smislu čl. 451. st. 3. ZPP-a ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika M. D. iz V. poslovnog broja: Ovr-97/2021, od 20. travnja 2021., u kojem se tuženiku nalaže isplatiti tužitelju iznos od 30.000,00 kn zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom kao i nalaže platiti troškove ovršnog postupka zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom.

12. Odluka o naknadi parničnog troška temelji se na odredbi čl. 154 st. 1. ZPP-a kojom je propisano da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu je dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Kako je tuženik u cijelosti uspio u ovom postupku razvidnim proizlazi obveza tužitelja na naknadu troškova postupka tuženiku.

13. Sud je kao potrebne troškove u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a za vođenje parnice tuženiku priznao slijedeće troškove (vrijednost predmeta spora iznosi 30.000,00 kn):

- sastav podneska od 01. rujna 2021. prema Tbr.8.t.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 – dalje u tekstu: Tarifa) u iznosu od 1.250,00 kn (uključen PDV),
- zastupanje na ročištu 20. rujna 2021. prema Tbr.9.t.1. Tarife u iznosu od 1.250,00 kn (uključen PDV),
- zastupanje na ročištu za objavu prema Tbr.9.t.3. Tarife u iznosu od 625,00 kn (uključen PDV), i
- sudska pristojba na prigovor u iznosu od 650,00 kn

odnosno sumarno tuženiku je priznat trošak cjelokupnog postupka u iznosu od 3.775,00 kn te je u točki II. tužitelju naložena platež navedenog iznosa u roku od 8 dana.

U Varaždinu 30. rujna 2021.

Sudac:

Denis Krnjak

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od petnaest dana od dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od petnaest dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u tri istovjetna primjerka.

Presuda u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2., osim zbog povreda iz čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a.

U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a).

DNA:

- tužitelj
- pun. tuženika